

РЕШЕНИЕ

№ 1063

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11135** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 68 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на С. Г. Х. срещу Заповед № 3286з-3997/ 26. 10. 2020 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", с която е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 702 от 31. 10. 2012 г., извършена от РУ на МВР - [населено място].

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразността на посочения акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/ – редовно призован, не изпраща процесуален представител. В представени по делото писмени бележки оспорва основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят С. Г. Х. има извършена полицейска регистрация № 702/31. 10. 2012 г. за деяние по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК по досъдебно производство № 190/2012 г. по описа на РУ – [населено място] при ОД на МВР – [населено място].

С влязло в сила протоколно определение от 8. 11. 2012 г., Районен съд – [населено място] е одобрил, на основание чл. 382, ал. 6 от НПК, постигнато споразумение между Районна прокуратура – [населено място] и С. Г. Х., както и е прекратил наказателното производство по НОХД № 703/2012 г. по описа на Районен съд – [населено място]. С посоченото споразумение С. Х. се е признал за виновен за извършено престъпление по чл. 354, ал. 5 във вр. с ал. 3, т. 1 от НК, като му е наложено наказание „глоба“ в размер на 800 /осемстотин/ лева.

Не е спорно между страните по делото също така, че С. Х. е реабилитиран по право на основание чл. 86 от НК.

С молба, с вх. № 244005-17/ 20. 08. 2020 г. по описа на ОД на МВР – [населено място], С. Х. е поискал да му бъде снета полицейската регистрация. Във връзка с така подадената молба, директорът на ОД на МВР – [населено място] е предложил на директора на ГД „НП“ да не се сменя полицейска регистрация № 702/31. 10. 2012 г. на РУ – [населено място], поради липса на основание по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Като част от административната преписка по делото са приложени и приети като доказателства и: свидетелство за съдимост на лицето С. Х., издадена на 22. 05. 2020 г. от СРС с отбелязване „не е осъждано“; справка за съдимост на лицето С. Х., издадена на 31. 08. 2020 г. от СРС с отбелязване „е осъждано“; решение № 431, постановено по ВНЧД № 10/ 2017 г. по описа на Софийския градски съд, с което е постановено съдебна реабилитация по НОХД № 3719 / 2011 г., а по отношение на НОХД № 703/ 2012 г. по описа на Районен съд – [населено място] е прието, че е настъпила реабилитация по право.

Със Заповед № 3286з-3997/ 26. 10. 2020 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 702 от 31. 10. 2012 г., извършена РУ на МВР - [населено място]. В мотивите на заповедта е посочено, че прекратяване на делото при сключване на споразумение не е сред лимитативно изброените основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация на лицето, включително и при настъпила реабилитация.

Със заповед № 8121з-267/10. 03. 2015 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да издава заповеди за снемане или откази за снемане на полицейска регистрация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директорът на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица.

Така изрично предвидената делегация е приложена със заповед № 8121з-267/10. 03. 2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 68, ал. 6 във

връзка с чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР са оправомощени директорът и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция” да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Обжалваната заповед е постановена и в предписаната от закона форма - писмена заповед по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, като съдържа необходимите реквизити.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР изрично предвижда, че полицейската регистрация може да бъде снета служебно или по искане на регистрирания. В конкретния случай производството е образувано по искане на лицето, като е спазен редът, предвиден в Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/, издадена на основание законовата делегация в ал. 7 на чл. 68 от ЗМВР. При издаване на заповедта е изпълнено и изискването на чл. 19, ал. 4, т. 2 от НРИСПР, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията и приложен комплект от документи от извършената проверка по преписката.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимия материален закон. Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, а именно: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. В процесния случай безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя нито едно от цитираните законови основания не е налице.

Действително, с протоколното определение от 8. 11. 2012 г., постановено по НОХД № 703/2012 г., Районен съд – [населено място], е прекратено наказателното производство, но поради сключеното споразумение между Прокуратурата и подсъдимия С. Х., одобрено от съда. Поради това в конкретния случай се явява неприложима и нормата на чл. 68, ал. 6, т. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба полицейската регистрация се сменя, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл. 24, ал. 3 от НПК, а именно при постигнато споразумение, както е и в настоящия случай. По отношение на обстоятелството, че жалбоподателят е реабилитиран по право, следва да се има предвид, че съгласно чл. 85, ал. 1 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон е установено противното. В процесния случай „противното” по смисъла на цитираната норма е чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Целта на реабилитацията, като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация, като правен институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане на полицейска регистрация. Това е така, защото полицейската регистрация е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от факта на извършването на деянието.

Независимо от това дали е налице реабилитация по право или т. нар. „абсолютна реабилитация” по смисъла на чл. 88а от НК, то такова основание за снемане на

полицейска регистрация не е предвидено в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. В тази връзка следва да се има предвид, че хипотезите, при които се сменя полицейска регистрация, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 68, ал. 6 от ЗМВР материално-правни предпоставки.

Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл. 67 от ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. С оглед на това, разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, основателни се явяват исканията за присъждане на направените по делото разноски от страна на ответника. Жалбоподателят С. Г. Х. следва да бъде осъден да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактичката и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. Х. срещу Заповед № 3286з-3997/ 26. 10. 2020 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", с която е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 702 от 31. 10. 2012 г., извършена от РУ на МВР - [населено място]..

ОСЪЖДА С. Г. Х. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: